

Hermanis Paukšs

“JŪNIJA NAKTS”

(tragēdija)

A. Cik brīnišķīga nakts!

B. Jūnija nakts vienmēr ir brīnišķīga. Tikai žēl, ka pārāk īsas. Daudzi sapņi paliek neizsapņoti.

A. Ak, kas gan ir sapņi! Tie nāk un aiziet. Bet dzīve paliek.

B. Arī dzīve reiz beigsies.

A. Viss kādreiz beidzas. Nav vērts tādēļ noskumt.

B. Skumjas dara cilvēkus labākus.

A. Nē, cilvēkus nekas nespēj padarīt labākus. Visi cilvēki ir nelieši. Tas mums ir iedzimts.

B. Nerunāsim par tik bēdīgām lietām.

A. Nerunāsim.

B. Labāk priecāsimies par brīnišķīgo nakti!

A. Priecāsimies. Lūk, cik skaisti spīd mēness! Un tam ir vienalga, kas notiek cilvēku dvēselēs!

B. Bet kas tad notiek cilvēku dvēselēs?

A. Katrā kaut kas cits.

B. Ak, ja es saprastu, kas notiek manā dvēselē!

A. Kas tad tur notiek?

B. Nezinu.

A. Bet nakts patiešām ir brīnišķīga.

B. Jūnija nakts vienmēr ir brīnišķīga.

A. Ja vien nelīst lietus.

B. Nē, jūnija nakts ir brīnišķīga arī tad, ja līst lietus. Tāds silts, maigs lietutiņš.

(nogalina partneri)

A *(mirstot)*. Par ko?

B. Vai to ir tik grūti uzminēt?... Jā, nav viegli mirt tik brīnišķīgā jūnija naktī...